

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Δρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευσθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀ θ ῆ ν α ς

Κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἐπιθεωρῶντες τὰ διάφορα πολιτικά γεγονότα καὶ ἐξετάζοντες τὴν ἐν γένει κατάστασιν εὐρισκόμεθα εἰς οὐχὶ εὐάρεστα συμπεράσματα διὰ τὴν καθόλου πορείαν τῶν ἐθνικῶν ὑποθέσεων. Ἀλλὰ καὶ σήμερον, ἀποδεχόμενοι χαρμολύπῃ τὴν ἀγγελιομένην εὐάρεστον εἰδήσιν ὅτι αἱ Δυνάμεις ἀπεφάσισαν νὰ ἐγρηθῶσι διὰ τὴν σύναψιν τοῦ ἐλληνικοῦ δαυείου, νὰ πιέσωσι τὴν Πύλῃν διὰ τὴν ἐκκένωσιν τῆς Θεσσαλίας, καὶ νὰ ἐγκαταστήσωσιν ὠρισμένως, πρωτοβουλία πάντοτε τοῦ Ρώσου αὐτοκράτορος, ἡγεμόνα τῆς Κρήτης τὸν πρίγκηπα Γεώργιον τῆς Ἑλλάδος, δὲν πρέπει νὰ λογιζώμεθα εὐτυχεῖς. Τούναντίον, ἐξετάζοντες τὰ ἐπελθόντα γεγονότα καὶ ἀναμετροῦντες τὰς συμφοράς αἰτίνες ἐπεκαθήσαν εἰς τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος, ὀφείλομεν νὰ σκεπτόμεθα ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ νὰ ρίψωμεν λίθον ἀναθέματος κατὰ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, οἵτινες, δυνάμενοι νὰ προλάβωσι τὰς συμφοράς ταύτας, ἡμέλησαν παρασυρθέντες ὅπως οἱ κοινοὶ τῶν πολιτῶν οἱ μὴδὲν γνωρίζοντες καὶ μὴδὲν δυνάμενοι νὰ σκεπθῶσιν.

Τὸ λυπηρὸν εἶνε ὅτι, μετὰ τὰς συμφοράς, εὐρισκόμεθα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ θεωρῶμεν ὡς διπλωματικὴν ἐπιτυχίαν ἐκεῖνο τὸ ὅποιον πρὸ τοῦ πολέμου ἀπεκρούομεν πάσῃ δυνάμει. Τότε οὐδεὶς ἤθελε νὰ ἀκούσῃ περὶ αὐτονομίας τῆς Κρήτης μετ' ἡγεμόνα τὸν πρίγκηπα Γεώργιον. Τώρα ὅλοι χάσκουσιν ἐλπίζοντες ὅτι εἶνε εὐτύχημα ἂν κατορθωθῇ τοῦτο.

Ἀλλὰ διὰ τί νὰ εὐρισκώμεθα εἰς τὴν ἀξιοθνήσκοντα ταύτην κατάστασιν; Περὶ τούτου οὐχὶ ἀπαξ ἡσχολήθημεν καὶ δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀνασκαλεύσωμεν τὰς πληγὰς ταύτας. Διότι ἐν τῇ ἐλληνικῇ πολιτείᾳ οὐδὲν ἔχει καλῶς, οὐδεὶς κλάδος λειτουργεῖ ὡς ἀρμόζει, οὐδεὶς ἐξετέλεσε τὸ καθήκον αὐτοῦ δι' ὅπερ ἔδωκεν ὄρκον πίστεως καὶ ἀφοσίωσης πρὸς τὴν πατρίδα. — Μήπως, οἱ Ἕλληνες πολίται, ἐν τῇ διπλωματικῇ μόνον ὑπηρεσίᾳ ἐφάρησαν ἐλλειπεῖς καὶ ἀγευστοὶ καὶ τῶν στοιχειωδῶν πραγμάτων; Πανταχοῦ ἀτυχῶς διέσπειραν τὴν ἀμάθειαν, τὸν κομματισμὸν, τὴν ἀμέλειαν, τὴν παράλειψιν τοῦ καθήκοντος καὶ πᾶσαν ἐν γένει διαφθοράν. Λυπεῖται ἀληθῶς πᾶς Ἕλλην παρακολουθῶν τὰ ἀποκαλυπτόμενα σκάνδαλα καὶ τὰ φρικτά, οὕτως εἰπεῖν, ἀμελήματα.

Εἴτε τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ, εἴτε τοῦ κατὰ θάλασσαν διεξάγεται δίκη, ἀποκαλύπτονται γεγονότα ἅτινα μαρτυροῦσιν ὅτι πλήρης σαπίλα ἐπεκράτει εἰς τὸν ὀργανισμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτεύματος καὶ τῆς διοικήσεως, ἣν ὁ σημεῖον ἐπηύξανον κυβερνήται ἀρχομανεῖς, ἐπιζητοῦντες τὴν διοίκησιν τῶν κοινῶν οὐχὶ ὅπως καλὸν τι πράξωσιν ὑπὲρ αὐτῆς, ἀλλ' ὅπως κορέσωσι τὴν ἰδίαν φιλοδοξίαν καὶ ἐκπληρώσωσι τὰς πρὸς τοὺς φίλους δεθείσας ὑποσχέσεις.

Καὶ αὕτη ἡ δίκη ἡ διεξαχθεῖσα ἐν τῷ ναυτοδικεῖῳ κατὰ τοῦ Σημαιοφόρου κυρίου Κόκκορη εἶνε τραγὴ ἀπόδειξις τῆς τοιαύτης καταστάσεως. Τὰ ἀποκαλυφθέντα ἐν αὐτῇ εἶνε φρικτῶδη. Ἀλλαχοῦ ἴσως ὁ ναύαρχος θὰ εἶχεν ἤδη ὑποστῇ ὑπὸ τῆς πατρίδος τὴν μᾶλλον ἀτιμωτικὴν ποινὴν, διότι ἀντὶ νὰ ἐκτελέσῃ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον καὶ νὰ βοηθήσῃ τὸν μαχόμενον στρατὸν τῆς ξηρᾶς, ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν λιμενάρχην Τζάγεζι ἕνα δαμαλάκι διὰ νὰ παίξῃ εἰς τὸ πλοῖον καθ' ἣν ἐποχὴν ἔπρεπε νὰ βομβαρδίσῃ τὴν Θεσσαλονίκην, νὰ καταστρέφῃ σιδηροδρόμους καὶ νὰ συλλαμβάνῃ πλοῖα κομίζοντα τροφὰς καὶ πολεμοφόδια εἰς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον.

ΝΑΥΤΙΚΑ

Ἀπεδείχθη ὅτι ἀληθῶς ὁ Κόκκορης κατήγγειλε τὸν Σαχτούρη. — Τίποτε δὲν ἔκαμε πρὸς ἐκγύμνασιν τῶν ἀγνημάτων. — Ὅτε ἐξετέλεσε τὰς διαταγὰς δὲν ὁ ἐχθρὸς εἰσέβαλεν εἰς τὸ ἔδαφος τῆς πατρίδος.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγ. φύλλου)

[Ἐκ τῆς δίκης ἣτις συνεκίνησε σύμπαντα τὸν ἐλληνισμὸν παραθέτομεν τὰ κατωτέρω ἀποσπάσματα μαρτυριῶν χάριν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν, ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται ὅτι ἐὰν ὁ στόλος ἐνῆργει ὁ ἐχθρὸς δὲν θὰ εὕρισκετο εἰς τὴν Θεσσαλίαν, ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ ἐπλήρωνεν ἀποζημιώσεις, οὔτε θὰ ὑπερχεοῦτο νὰ δεχθῇ τὸν ξενικὸν ἔλεγχον].

Γιωτόπουλος. Ἦδη καὶ πρὸ τοῦ πολέμου εἶχον ἀρχίσει οἱ ἀξιωματικοὶ νὰ ποδοῦναι τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτῶν πρὸς τὸν ἀρχηγόν. Αἰτία ἦτο ἡ οὐχὶ μεγάλη φροντίς πρὸς παρασκευὴν τοῦ στόλου, πρὸς ἐκγύμνασιν τῶν πληρωμάτων, ἡ καταφανὴς εἰς τοὺς ἀξιωματικούς, οἵτινες ἀντελαμβάνοντο ἐκ τοῦ πλησίον τί συνέβη. π. χ. ἡ ἐκγύμνασις τῶν ἀνδρῶν κατὰ τρόπον ὥστε νὰ παρασκευασθῶσι πρὸς πᾶσαν περίστασιν δὲν ἦτο ἡ πρόπουσα. Τὰ γυμνάσια τοῦ πυροβολικοῦ ἐγίνοντο ἀραιότατα καὶ ἀνεπαρκῆ πρὸς ἐκγύμνασιν τῶν σκοπευτῶν, μολοντοὶ εἶχον ζητήσῃ ἵνα γίνωνται συχνότερα, ἵνα οὕτω καὶ ἡμεῖς ἀποκτήσωμεν τὴν ἐπ' αὐτῶν πεποίθησιν ἐν ἐνδεχομένη περιστάσει, καὶ ἐκεῖνοι τὴν ἐξὶν νὰ ἐκτελῶσι κανονικῶς τὰς κινήσεις των. Ἐὰν δὲν ὑπῆρχον τὰ μέσα τῆς ἐκγυμνάσεως, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ χρησιμεύσῃ αὕτη ὡς ἀφορμὴ ἀπωλείας τῆς πεποιθήσεως πρὸς τὸν ἀρχηγόν· ἀλλὰ τὰ μέσα ὑπῆρχον καὶ ἐκ τούτου δικαίως ἐθεωρήθη, ὅτι δὲν εἰδίδετο ἡ δέουσα φροντίς.

Τὴν 6 Ἀπριλίου εἶχον τὰς πρώτας εἰδήσεις περὶ συμπλοκῶν εἰς τὰ σύνορα. Ἦσαν αὐταὶ εὐχάριστοι, ἀνεμένομεν δὲ ὅλα τὰ πληρώματα τὴν στιγμὴν τῆς διαταγῆς πρὸς τὴν Ἀνατολικὴν Μοῖραν νὰ βοηθήσῃ τὸν ἀγῶνα. Ἀπῆραμεν τῇ 11 ὥρᾳ τῆς 8 τοῦ μηνὸς· ἐφθάσαμεν εἰς τὸ Τσάγεζι τὴν νύκτα· τὴν ἐπομένην μετέβημεν εἰς Πλαταμῶνα ὅπου ἐρρίφθησαν βολαὶ τινες, ὅτε ἐν τῶν τορπιλλοφόρων μᾶς εἰδοποίησε περὶ τῶν τροφίμων ἐκεῖ ἐστάλη ὁ «Ἀλφειός», ὅστις ἀπεβίβασεν ἄγνημα, ὅπερ ἤρχισε νὰ κατακαίῃ αὐτά. Ἡ μοῖρα μετέβη ὀλίγον κατόπιν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ἀντὶ ὅμως νὰ χρη-

σιμεύσωσι τὰ ἀγνηματα τῆς μοῖρας ὅπως ἡ καταστροφὴ ἐπέλθῃ πλήρης, διετάχθησαν ταῦτα νὰ ἐπανέλθωσιν ἀφέντα τὴν ἐργασίαν ἡμιτελῆ. Αὐτὸ ἔκαμε κακὴν ἐντύπωσιν καὶ προσεπάθουν οἱ ἀξιωματικοὶ νὰ πιέσωσι τὸν ἀρχηγὸν ὅπως ἐξακολουθήσῃ ἡ ἐργασία, διότι δὲν ἀπητεῖτο ἡ μία ὥρα διὰ νὰ κατακαύσιν ὅλα. Ὁ κυβερνήτης τοῦ «Ἀλφειοῦ» ἐπέμψεν τὸν ἀξιωματικὸν Μαλικόπουλον νὰ εἰδοποιήσῃ ὅπως μείνωσι τὰ ἀγνηματα ἔξω, ἀλλ' ἐπέμεναν ὁ ἀρχηγὸς χωρὶς καμμίαν ἀφορμὴν. Τὴν 5 ὥραν ἐξακολούθησαμεν πρὸς τὸ Τσάγεζι.

Πρόεδρος. Μήπως ἦτο τις ἔξω καὶ καὶ εἶπεν ὅτι εἶδε Τούρκους ἐκεῖ; ἓνας μὲ τὰ γυαλιά; Μήπως τοῦ παρουσιάσθησαν εἰς τὰ γυαλιά οἱ Τούρκοι; (Ἰαρότης).

Γιωτόπουλος. Πιθανόν. Ἐρρίφθησαν τινὲς πυροβολισμοὶ πρὸς ἀνίχνευσιν, ἀλλ' εἰδοποιήθη ὁ ἀρχηγὸς ὅτι οἱ φρουροὶ ἔξω ἐτράπησαν εἰς φυγὴν ἀμέσως μετὰ τοὺς πρώτους πυροβολισμούς, διότι αὐτὸ τὸ ἀντελήφθησαν ὅλοι.

Πρ. Διατὶ ἀνεκάλεσε τὰ ἀγνηματα;

Μ. Ἀγνωστον. Δι' αὐτὸ ἐφάνη καὶ ἐντελῶς ἀνεξήγητος. Ἐὰν ἔμενον τὰ ἀγνηματα θὰ κατεστρέφοντο τὰ τρόφιμα. Ἐπειτα ἦσαν πολλὰ πετρέλαια καὶ ἄλλαι ὕλαι εὐφλεκτοὶ καὶ ἀγνηματα ἄλλα εἶχομεν πολυάριθμα. Αὕτη ἦτο ἀπὸ τὰς πρώτας ἀφορμὰς. Μάλιστα μία ἄλλη φράσις τοῦ ἀρχηγοῦ εἶχομεν καιρὸν καὶ αὐρὸν· ἐκαμε κακὴν ἐντύπωσιν, διότι τίποτε δὲν ἠμπούει νὰ τελειώσῃ αὐτό, ὅσον καὶ ἂν ὑπῆρχον ἄλλα σχέδια πρὸς ἐκτέλεσιν. Τὴν ἐπομένην ἐπλεύσαμεν πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς δηώσεως τῶν παραλίων.

Διελθόντες ἐκ τοῦ μέρους ἐκείνου ἐφθάσαμεν εἰς Αἰκατερίνην τὴν μεσημβρίαν. Ἐκεῖ ἀντελήφθη ὁ κυβερνήτης τῶν «Ψαρῶν», ὅτι οἱ φρουροὶ ἐτράπησαν εἰς φυγὴν ἀπομακρυνόμενοι τῆς παραλίας. Διετάχθη πῦρ τῶν πολυβόλων καὶ ταχυβόλων. Ἐξακολούθησεν ὁ κανονισμὸς ἵνα ἀπομακρυνθῶσιν οἱ τυχόν ἐνεδρεύοντες. Διετάχθησαν ν' ἀποβῶσι τὰ ἀγνηματα τῆς μοῖρας· τὸ ὅλον ἠδύνατο νὰ εἶνε 400. Ὅταν ἐξήλθομεν ἐπεκράτησεν ἀταξία μεγάλη, διότι ἐκάστου πλοίου τὸ ἀγνημα ἰδιαίτερος ἐξῆλθε καὶ διότι ὅταν ἐφθάσαμεν εἰς τὴν παραλίαν δὲν ἠξέυρομεν τίς ἦτο ὁ ἀρχηγὸς αὐτοῦ τοῦ ἀγνηματος. Ἡ σύγχυσις ἦτο καταφανὴς ἀπὸ τὰ πλοῖα, διότι ἐβλεπον ὅτι ἄλλοι ἔτρεχον ἐδῶ, ἄλλοι ἐκεῖ, χωρὶς νὰ συγκεντρωθῶσιν εἰς ἓν μέρος καὶ διαταχθῇ εἰς ἕνα ἔργον. Ἐμάρθαμεν ὅταν ἐπανῆλθον τὰ ἀγνηματα ὅτι ἐτράπησαν εἰς λεηλασίαν τῶν εἰς ἀποθήκας εἰδῶν. Τὰ ἀγνηματα τῶν «Ψαρῶν» ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω δὲν εἰδῆσαν τὴν αὐτὴν διαγωγὴν καὶ μάλιστα μόνον ἡ διμοιρία, ἣν διόκει ὁ κ. Κόκκορης, διετάχθη κανονικῶς πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν ὅπισθεν τοῦ χωρίου, ἥτις καὶ διτέθη εἰς ἀκροβολισμὸν δι' ἐνδεχομένην ἐπίθεσιν. Ὁ κ. Μαυρομιχάλης, ἀρχηγὸς τοῦ ἀγνηματος, ἔκαμε ἐκθεσιν καὶ ἀνέφερε καὶ περὶ τῆς ἀταξίας καὶ περὶ τῆς διαγωγῆς, ἣν εἰδῆσαν εἰς ἑαυτοὺς τῆς διμοιρίας αὐτῆς. Μάλιστα ὅταν ἐπανῆλθον εἰδόμενοι ὅτι ἡ διμοιρία αὕτη, δὲν ἔρριψεν ἢ μόνον ὅσας βολὰς διετάχθη ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τῆς νῆος.

Ἡ αἰτία τῆς συγχύσεως εἶνε φανερά. Διότι τὰ ἀγνηματα αὐτὰ οὐδέποτε εἶχον ἐξέλθει ὅχι πρὸς ἐνέργειαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐκγύμνασιν ἀκόμη. Μόνον μίαν φοράν ἐξῆλθον εἰς τοὺς ὠ-

Βολικού Ἀντώνιος Πετιμεζάς. Δι' ἀρχαιότητα δὲ ὑπηρεσίας εἰς ἀποστρατεῖαν ὁ ἀντισυνταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ κ. Εὐθύμιος Λούρος καὶ ὁ λοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ κ. Πέτρος Ἀρβανίτης.

— Ἐν τῷ Α' Στρατοδικεῖῳ ἐξεδικάζετο ἡ κατὰ τοῦ ὑπολοχαγοῦ τοῦ πεζικοῦ Φιλ. Οἰκονομοπούλου κατηγορία ἐπὶ ἐγκαταλείψει θέσεως, διότι κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς ἀπολέσας τὸ θὸν εὐζωνικὸν τάγμα, ἐνθα ὑπάρτει, μετέβη μόνος εἰς Λάρισσαν καὶ μετέδωκεν εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον τὴν πληροφορίαν ὅτι τὸ τάγμα τοῦτο ἐξωγρήθη καὶ ὅτι μόνος αὐτὸς διέφυγεν. Ὁ Β. ἀντεπίτροπος κ. Γενήσαρλης ὑπεστήριξε τὸ ἀκαταλόγιστον δικαιολογούμενον ἐκ τοῦ πανικοῦ. Ἡ ὑπεράσπισις ἀπέκρουσε τοῦτο ζητήσασα τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ κατηγορουμένου. Τὸ στρατοδικεῖον διὰ ψήφων 3 κατὰ 2 παραδεχθὲν τὸ ἀκαταλόγιστον ἀπήλλαξε τὸν κατηγορούμενον.

— Ἡ αὐστριακὴ Κυβέρνησις κατὰ τὸν προσηχῇ μῆνα θ' ἀνεγείνη περὰ τοὺς ἀγίους Ἀσωμάτους μεγαλοπρεπὲς μέγαρον, τὸ ὁποῖον θὰ χρησιμεύσῃ ὡς Ἀρχαιολογικὴ Σχολὴ περὶ ἧς ἐλήφθη ἀπόφασις κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος. Τὸ μέγαρον τοῦτο θὰ στοιχίσῃ 250,000 φιορίνια, τὰ ὁποῖα ἔχει διαθέσει πρὸς τὸν σκοπὸν

τοῦτον τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον τῆς Αὐστρίας. Τὸ γήπεδον θὰ περὶχωρήσῃ δωρεὰν εἰς τὴν Αὐστριακὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρίαν ἡ ἡμετέρα Κυβέρνησις.

— Αἱ χηρεύουσαι πρὸ πολλοῦ καὶ αἱ χηρεύουσαι τελευταίως ἐκ τῆς γενομένης ἐκκαθαρίσεως τοῦ στρατεύματος θέσεις ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων ἀξιωματικῶν, κατ' ἀσφαλεῖς πληροφωρίας, θὰ πληρωθῶσι μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν ἐκθέσεων τῶν ἀπὸ προχθὲς ἐπιθεωρούντων τὸ στράτευμα ἐπιθεωρητῶν.

— Ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος συνιστᾶται ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν μεγάλη ἐπιτροπὴ ἐξ ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ, ἥτις θὰ ἐπιφορτισθῇ ὅπως ἐξετάσῃ τὰς βλάβας αἵτινες ἐπῆλθον εἰς τὰ πλοῖά μας ἐκ τοῦ βομβαρδισμοῦ τῆς Πρεβέζης. Πρῶτον ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θὰ ἐκτιμήσῃ τὰς ζημίας τὰς ὁποίας ὑπέστη ἡ «Μακεδονία» καὶ θὰ ὑποβάλλῃ τὸ πόρισμα εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Κατόπιν ἐν λεπτομερείᾳ θὰ ἐξετασθῶν τὰ ρήγματα τῶν πολεμικῶν πλοίων τὰ ὁποῖα ἐπὶ νηγικῶν τὰ τηλεβόλα τοῦ φρουρίου τῆς Πρεβέζης. Θὰ ἐξετασθῇ τὸ ἀνοιγμα τῶν ρηγμάτων, ἡ διάμετρος αὐτῶν καὶ ἡ διεύθυνσις τῶν βολῶν τὴν ὁποίαν εἶχον κατὰ τὴν ἐπὶ τῶν πλοίων πτώσιν των.

— Ἐδημοσιεύθησαν χθὲς τὰ Β. διατάγματα δι' ὧν, συνεπείᾳ ἀποφάσεων τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἀπολύονται τῆς ὑπηρεσίας ὁ ἐφέτης κ. Ἀρ. Νικολαΐδης, ὁ πρόεδρος πρωτοδικῶν κ. Χρ. Κατσάμβας καὶ οἱ πρωτοδίκαι κ.κ. Δ. Ψαρρόπουλος, Γεώρ. Μανωλάτος καὶ Γεώρ. Φωτομάρας.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Οἱ κ. κ. Ἀριστοτέλης Χρήστου ἐκ Κράφης τοῦ Μαλακασίου, Κωνστ. Σκούρτης ἐκ Παπίγκου καὶ Δημ. Βλαχλίδης ἐξ Ἰωαννίνων ὑποστάντες τὰς διδακτορικὰς αὐτῶν ἐξετάσεις ἐνώπιον τῶν καθηγητῶν τῆς ἱατρικῆς σχολῆς ἀνηγορεύθησαν διδάκτορες μετ' ἐπιζήλου βαθμοῦ ἐπαξίως τῶν μελετῶν αὐτῶν, δεχθέντες συγχρόνως τὰ συγχαρητήρια τῶν τε καθηγητῶν αὐτῶν καὶ τῶν παρισταμένων φίλων. Τοὺς νεαροὺς ἐπιστήμονας ἡ «Φωνὴ τῆς Ἠπείρου» συγχαίρει θερμῶς καὶ εὐχεται ὁμοίαν καὶ ἐν τῷ πρακτῷ σtaδίῳ εὐδοκίμησιν.

— Παρακαλοῦνται οἱ ἐκ τῆς ἐπαρχίας Φιλιατῶν γνωρίζοντες ποῦ ἐνταῦθα εὐρίσκονται τὰ παῖδια τοῦ ἐκ Ρεβενῆ Κώστα Φίλη νὰ μᾶς τὸ ἀναγγείλουν τὸ ταχύτερον.

Μιχ. Κούμας δικηγόρος ἐκ Ζίτσης, κατοικεῖ ἐν ὁδῷ Μεθώνης ἀριθ. 7.

Ὁ ἱατρός κ. **Α. Ἀραβαντινὸς** μετῴκησεν εἰς τὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου, οἰκία Μ. Μελα ἀριθ. 15.

Η ΚΥΡΑ ΦΡΟΣΥΝΗ

ΥΠΟ

Α. ΒΑΛΑΩΡΙΤΟΥ

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγ. φύλλου)

Ἐπειδὴ δὲ ἡ Ἠπειρος, εἴτε ἐνεκεν τῆς γεωγραφικῆς αὐτῆς θέσεως εἴτε ἐνεκεν τῆς φύσεως τῶν τέκνων αὐτῆς, ὑπῆρξεν ἡ ἀκρόπολις, τὸ ἱερὸν βῆμα, ἐνθα ὁ νέος Ἕλληνας ἠδυνήθη νὰ προφυλάξῃ, ὡς ἄρτον προθέσεως τὴν ιδέαν τῆς καταγωγῆς αὐτοῦ καὶ τὰς ἐλπίδας τοῦ μέλλοντος, τὸ κατ' ἐμὲ ἔκρινε εὐλογον πρὸς τὸ παρὸν ἐκεῖ νὰ ἀνασκάψω πρὸς ἀνεύρεσιν νέων ποιητικῶν ἐμπνεύσεων καὶ θέματος παρέχοντος στοιχεῖα ἱκανὰ πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ, ὃν προεθέμην.

Ἵσως μὲ ἔλκουσι πρὸς τὴν Ἠπειρον τὰ ὅσα τῶν προγόνων, Ἵσως συνείθισα ἐκ νεαρῶς μου ἡλικίας νὰ βλέπω ὑψούμενον ἐνώπιόν μου τὸν γηραιὸν Πίνδον ὡς προσφιλεῖ σκιὰν τείνουσαν πρὸς ἐμὲ τὴν χεῖρα· ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ ἀρνηθῶ ὅτι, καὶ ἂν εἰς μόνος παλμὸς ἀπομείνῃ ἐν τῇ καρδίᾳ μου, θέλω ἀφιερῶσαι αὐτὸν εἰς τὴν Ἠπειρον.

Ἐκεῖ πεντήκοντα ἔτη πρὸ τῆς ἐποχῆς, εἰς ἣν ἀνάγεται ἡ ὑπόθεσις τοῦ παρόντος στιχοῦργήματος, ἐκεῖ εἶχον συρρέσῃ οἱ ἀνδρείοτεροι ὀπλαρχηγοὶ Ἀκαρνανες, Θεσσαλοὶ, Μακεδόνες· ἐκεῖ παρεσκευάζετο ἡ ἀνήκουστος πάλῃ τῆς Σελείδος· ἐκεῖ ἤρξατο διατυπούμενον τὸ πρῶτον περὶ ἀναστάσεως σύνθημα· ἐκεῖ ἔλαβον χώραν τὰ δεινότερα μαρτύρια, αἱ φρικωδέστεραι προσδοσίαι, τὰ τολμηρότερα κατορθώματα· ἐκεῖ ἐγείρονται ὡς ἄλλη Βυβλὼν τὰ Ἰωάννινα, μυστηριώδες σπήλαιον, ἐξ οὗ ὁρμώμενοι οἱ Μωαμεθανοὶ λύκοι ἐπιπτον κατὰ τῶν γενναίων τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὑπερμάχων στρατοπεδεύοντων ἐπὶ τῶν μετεώρων τοῦ Πίνδου καὶ τῶν Ἀγραφῶν.

Περὶ τὰ μέσα τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος, ἐνῷ τὰ πάντα ἠρέμουν, ἐν ᾧ οὐδὲν σημεῖον οὐτε τῶν δεσμῶν τὴν ῥῆξιν οὐτε τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὴν ἀνέγερσιν προεμήνυν, ἀκούεται φωνὴ μεγάλη βοῶσα ἐκ τῆς Ἀρκτοῦ καὶ λέγουσα «Ἐγέρθητες». Ἠρξάντο τότε καὶ ψευδοπροφῆται νὰ λαμβάνωσιν ἀνὰ χεῖρας τοὺς χρησμούς τοῦ Ἀγαθαγγέλου καὶ τὰς προφητείας τοῦ Λέοντος καὶ ἐπειρῶντο παντοίῳ τρόπῳ νὰ πείσωσι τοὺς τλήμονας ἐκείνους, οἵτινες ἐνόησαν ἰσχυρότερον καὶ προσεδόκων πάντοτε τῆς ἀναστάσεως τὴν ὥραν, ὅτι ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου καὶ ὅτι τὸ προαγγελλόμενον ξανθὸν γένος ἐβάρυνε ἤδη εἰς ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς.

Αἰκατερίνη ἡ δευτέρα ἐκάθητο τότε ἐπὶ τοῦ Ῥωσικοῦ θρόνου, γυνὴ μεγαλεπήβολος, ἐγκυμονοῦσα ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῆς τὴν μεγάλην τοῦ μεγάλου Πέτρου ιδέαν. Ἐστρεφεν αὕτη ἐρωτόληπτον βλέμμα πρὸς τὸ Βυζάντιον καὶ χήρα πλήρης εὐρωστίας καὶ νεότητος ὠρέθη τῆς σκιάς τῶν Παλαιολόγων καὶ ἐπίστευσεν ὅτι ἡ δύνατο νὰ συζευχθῇ μετὰ τοῦ φίλου νυμφίου εἰς πνεῦμα ἐν καὶ σάρκα μίαν. Ἰνα δὲ νόμιμον καὶ τέλειον καταστῇ τὸ μυστήριον τοῦ γάμου, ἡ συνέργεια καὶ ἡ μαρτυρία τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἦτο ἀναπόφευκτος. Ἐπρεπεῖν εἰς τὴν συνομολόγησιν τοῦ προικοσυμφώνου νὰ ὑπογραφῶσι μάρτυρες ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐδύναντο νὰ ἔχωσιν ἀξιώσεις ἐπὶ τοῦ κλήρου, ἵνα τοιοῦτοτρόπῳ προκύψῃ ποτὲ ἡ ἐκούσια παραίτησις ἢ παραχώρησις ἀναντιρρήτων δικαιωμάτων. Προξενηταὶ ἐγνωσμένης ἐκωνότητος ἤρξαντο μετρημεισμένοι νὰ ἐπισκεπτόνται τὰ ὄρη, τὰς κοιλάδας, τὰς μονὰς τῆς Ἠπείρου. Ὁρησκεία καὶ πατρίς, τὰ δύο ταῦτα παντοδύναμα ἐλατήρια πάσης Ἑλληνικῆς καρδίας, ἦσαν καὶ τότε οἱ μοχλοὶ, δι' ὧν ἐπειράτο ὁ Κόμης Ὁρλῶρ καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι αὐτοῦ ἐν' ἀποκυλίσῃ τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ μεγάλου μνημείου, ἐνθα νῆδυμον ὕπνον καθύπνεν ἡ Πελασγικὴ ψυχὴ. — Πατρίς καὶ ὁρησκεία ἐπέπρωτο καὶ μετὰ παρέλευσιν μιᾶς περίπου ἑκατονταετηρίδος νὰ ἀντηχήσωσι πάλιν ἀπὸ περάτων τῆς Ἀρκτοῦ μέχρι τῶν Θεσσαλικῶν μετεώρων καὶ ὡς ἄλλοι ἡλεκτρικοὶ σπινθῆρες νὰ διοχετεύσωσι τὸ πῦρ εἰς τὰς Ἠπειρωτικὰς καρδίας, αἵτινες κατεφλέγησαν εὐθύς, ἵνα ταφῶσιν ὑπὸ τὸν σωρὸν τῶν ἐρειπίων τῆς ἰδίας ἐαυτῶν ἐκφυροστροφῆς, ὡς ἐὰν εἴχομεν ἀνάγκην νέων μαρτύρων καὶ νέων περιφρονήσεων.

Τίς ἐξ ἐκείνων, ὅσοι ἐνόησαν δι' ἡγόνον τότε τὸν βίον ἐλευθέρων μὲν, ἀλλὰ καὶ καταδικασμένων εἰς διηνεκείας καὶ ἀκάρπους κακουχίας, ἐδύναντο νὰ μὴ πιστεύσῃ ὅτι ἡ διαγελωσὰ ἐκείνη ἦτο ἡ τοῦ εὖς τὸ ἀληθινόν, τὸ μέλλον νὰ λαμπρύνῃ τοὺς οὐρανίους θόλους τῆς Ἀγίας Σοφίας; Καὶ ὅμως ἡπατήθησαν οἱ γενναῖοι, διότι δὲν ἐνεθυμήθησαν ὅτι ἀπὸ τῆς Ἀρκτοῦ δὲν ἐδύναντο ν' ἀνατεῖλῃ, εἰμὴ ἐσπέρων καὶ ἀμυδρὸν σέλας, οὐχὶ δὲ καὶ ὁ φαεινὸς φοῖβος τῆς ἐθνικῆς πανηγύρεως. Καὶ ὅμως ἐπίστευσαν. Οἱ διασημότεροι ὀπλαρχηγοὶ τῆς Ἀκαρνανίας, τῆς Αἰτωλίας, τῆς Ἑλλάδος ἀπάσης ἠγέρθησαν πλήρεις θάρρους καὶ ἐλπίδων ἀτενίζοντες τὸ βλέμμα πρὸς τὴν θάλασσαν, ἥτις ἐμελλεν ἐπὶ τῶν νώτων αὐτῆς νὰ φέρῃ τοὺς προσδοκώμενους συμμάχους. Ἐβλεπον ἤδη ἐλευθέραν τὴν πατρίδα αὐτῶν γῆν, ἐπανερχόμενον τὸ ἀρχαῖον μεγαλεῖον· καὶ ἐνῷ πάντα ταῦτα μεθύνοντες ἐκ τῆς χαρᾶς ἐθεώρουν τετελεσμένα, ἄγνωστος ἐχιδνα ἡ Χάμκω συνελάμβανεν ἐν τῇ ἐπαράτῳ αὐτῆς κοιλίᾳ τὸν ὄφιν, ὅστις ἐπὶ πεντήκοντα περίπου ἔτη ἐμελλε

νὰ βραχνίσῃ τὸ ὑγείστερον μέλος τοῦ Ἑλληνικοῦ σώματος.

Ἐντὸς τοῦ εὐτελοῦς καὶ πτωχοῦ Τεπελὲν ἐβλάστανε τότε Ἀλβανὸς τις νεανίσκος ὁ Ἀλῆς, ἀληθὴς ἐνσάρκωσις τοῦ κακοῦ, ἀνταγωνισμὸς θανάσιμος τοῦ Ἑλληνισμοῦ, καινοφανὲς καὶ παράδοξον τέρας συγκεφαλαιῶν ἐν ἑαυτῷ πάντα τὰ ἀνοσιουργήματα. Ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, ἵνα σφαγίσῃ πᾶν ἱερὸν καὶ ὅσιον. Νόσος πανώλης, ἥτις ὀλίγον ἔλειψε νὰ καταφάγῃ ἅπασαν τὴν Ἑλληνικὴν καρδίαν.

Ἀκατανόητος σύμπτωσις! Ἐνῷ ἄφ' ἐνὸς τὰ μικρὰ ἐρείπεια τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς ἐγείρονται ἐκ τῆς κόνεως πλήρη ἐλπίδος καὶ μέλλοντος, ἄφ' ἐτέρου ὁ Μωαμεθανισμὸς περιβάλλεται τὴν σάρκα καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ θηρίου τούτου ὡς φοβερὰν πανοπλίαν, ἵνα ἐν μιᾷ τελευταίᾳ καὶ αἱματηρᾷ συμπλοκῇ καταπνίξῃ τὸν γίγαντα καὶ λύσῃ τὸ ἀπὸ τοσούτου χρόνον διαμένον πάντοτε μετέωρον ζήτημα.

Ἡ ἐμφάνισις τοῦ Ἀλῆ τούτου ἐν Ἠπείρῳ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἄλλος καταστρεπτικὸς κατακλυσμὸς ἀρκαίων μὲν καὶ πνίγων τὰ πάντα, ἀλλὰ καὶ πλύνων καὶ καθαιρὼν τὴν ἡμετέραν φυλὴν παντὸς ῥύπου. Ἡ κιβωτὸς τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας ἐπέπλευσεν ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῆς ἀβύσσου ἐκείνης καὶ θυμασίως διεσώθη, διότι Θεοῦ δάκτυλος ὠδήγει αὐτήν.

Τὴν μακρὰν σατραπείαν τοῦ μεγάλου τούτου Ἑλληνομάχου ἐμελέτησα ἐπιμελῶς ἀκροώμενος πάντων, ὅσοι ἐπέζησαν, καὶ ἱγνηλατῶν ἐν μέσῳ τῶν διασωθεῖσων παραδόσεων, ὅπως μορφώσω περὶ αὐτοῦ ἀκριβῆ καὶ καθαρὰν ιδέαν. Ἄν δὲν ἀπατώμαι, νομίζω ὅτι ἐτυχον τοῦ σκοποῦ. Καὶ ἐπειδὴ πρεσβεῖω ὅτι ὁ τύραννος οὗτος δύναται νὰ γίγῃ θέμα ποιήματος ἔχοντος χαρακτῆρα ὅλως Ἑθνικὸν καὶ βασιζόμενον ἐπὶ τῆς διηνεκούς πάλης δύο ἀσπόνδων καὶ ἀντιθέτων στοιχείων, εἰς ᾧ πρέπει νὰ στηρίχῃται ἡ νέα Ἑλληνικὴ παῖσις, οὐτε στιγμὴν ἐδίστασα νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν μου εἰς τοὺς χρόνους ἐκείνους, ὅπως δυνηθῶ νὰ δράξω τὴν καταλληλότεραν ὥραν ἄφ' ἐνὸς μὲν πρὸς ἐξικόνισιν τοῦ δαίμονος, ἄφ' ἐτέρου δὲ πρὸς ἐξύμνησιν γεγονότος ἐκ τῆς ἰδίας αὐτοῦ φύσεως ἀναγομένου εἰς τὴν ὑψηλὴν τῆς ποιήσεως περιωπὴν.

Κατὰ τὸ χιλιόστον ὀκτακοσιοστὸν πρῶτον ἔτος ἐπὶ τῆς ἡδὴ καθυμαχμένης σκηνῆς τῶν Ἰωαννίνων παριστάνετο ἀνήκουστος δρᾶμα, ἐπιγραφόμενον ἐν τοῖς Ἠπειρωτικαῖς χρονικοῖς *Ἡ δεκαετὴ μὲ τὴν Κυρὰ Φροσύνη*. Καίτοι μὴ παντάπασι μὴδὲ πρὸς πάντας ἀγνώστων τῶν αἰτίων τῆς θυσίας ταύτης, ἐπιτραπήτω μοι ὅμως χάριν πλείονος σαφηνείας ἢ διὰ βραχείων ἐξιστόρησις τῆς διηνεῆς ταύτης καταστροφῆς.

(ἀκολουθεῖ)